

భీర సమీరే

- ఎస్. నారాయణస్వామి

ఎవరికీ తెలియని ఒక కొత్త దర్శకుడు నిర్మించిన సినిమా ఒకటి విడుదలైన మొదటి వారంలోనే దేశ విదేశాల్లో విజయధంకా మోగిస్తోంది.

తమ తరం హృదయ స్పందనల్ని ఈ సినిమా బాగా ప్రతిబింబించిందని కాలేజీ వయసు కుర్రకారు ఉర్రూతలూగు తున్నారు. బాధ్యత తెలియకుండా వెరితలలు వేస్తున్న

యువతరానికి ఈ చిత్రం చక్కటి సందేశం అందించిందని పెద్దతరం వారు ముగ్ధులవుతున్నారు. ఏ టీవీ

ఛానెలు చూసినా ఈ చిత్ర బృందంతో ఇంటర్వ్యూలే. సినిమానికి సంబంధించిన ఏ వెబ్సైట్లో చూసినా ఈ సినిమా గురించి చర్చలే.

ఒక ప్రముఖ టీవీ ఛానెలు ఆ సినిమా దర్శకుడు చంద్రతో ఇంటర్వ్యూ ఏర్పాటు చేసింది. ఇంటర్వ్యూ కార్యక్రమం రికార్డింగ్ జరుగుతోంది టీవీ స్టూడియోలో చంద్ర సోఫాలో దిలాసాగా కాలిమీద కాలేసుకూర్చుని ఏంకర్ అమ్మాయి అడిగే ప్రశ్నలకి సరదాగా చలాకీగా జవాబిస్తున్నాడు. స్వపరిచయం, సినిమా ఫీల్డులో అనుభవాలు, ఇలాంటి మామూలు ప్రశ్నలై పోయాక సంభాషణ ఈ కొత్త చిత్రమీదికి తిరిగింది.

“చంద్ర సార్, మీరీ మూవీలో ఎప్పటిదో ఓల్డ్ ఫంట్ సాలసాంగ్ని బయటికి తెచ్చారు.

తీసుకురావటమే కాక ఆ పాటని ఒక థీం సాంగ్ లాగా ఉపయోగించారు. వాటిజ్ సైవల్ అబాట్ దిన్ సాంగ్? దీని వెనక బాక్ గ్రౌండ్ స్టోరీ ఏదన్నా ఉందా?”

అన్నటిదాకా చిరునవ్వుతో వెలుగుతున్న చంద్ర మొహం కొంత గాంభీర్యతని నంతరించు కుంది. చురుగ్గా మెరుస్తున్న అతని కళ్ళు అర్థనిమీలితా లైనాయి మనోఫలకమ్మీద కదలాడే బొమ్మలని చూడాలన్నట్టు “యస్. ఆ పాటంటే

నాకు చాలా ఇష్టం...”

ఇంతలో స్టూడియో లౌడ్ స్పీకర్లలోంచి ఆ పాట వినిపించసాగింది. ఆ సంగీత ప్రవాహం తనని ముంచెత్తగా అతను జ్ఞాపకాల వెల్లువలో కొట్టుకుపోయాడు.

నలుగురు మిత్రులు ఆంజనేయస్వామి మందిరం చుట్టూ మెల్లగా ప్రదక్షిణం చేస్తున్నారు. ఇంతలో పసుపుచ్చు చుడీదార్ వేసుకున్న ఒకమ్మాయి గబగబా నడుస్తూ వీళ్ళని దాటుకుని ముందుకెళ్ళింది. మొహం కనబళ్ళేదు గానీ లేత పచ్చ చుడీదార్ మీద

తెగబారెడు జడ వెండి కొండమీదినించి దూకే యమునా ప్రవాహంలా ఉరకలు వేస్తోంది ఆమె నడక లయకి తాళం వేస్తూ. అప్పటిదాకా ఈ తతంగమంతా తనకి బోర్ అన్నట్టు జీన్స్ జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకుని కులాసాగా నడుస్తున్న పీయూష్ గబుక్కున చేతులు జోడించు కుని వడిగా తను కూడా మిత్రుల్ని దాటిముందుకు పోయాడు.

“మామా, అదేందిరా ఆ పాట, మల్ల జెప్పు! అదేరా.. మొన్న పాడినావే... బింబిని లంబం అనొస్తది” రుద్రయ్య పక్కనే ఉన్న చంద్ర చెవిలో నోరు పెట్టి కొంచెం గట్టిగానే గొణిగాడు. వాళ్ళ వెనకాలే ఉన్న శంకర్, జోడించి ఉన్న చేతులతోనే రుద్రయ్య వీపు మీద పొడిచి “స్లై” అన్నాడు వారిస్తూ.

వీళ్ళు చివరి ప్రదక్షిణం ముగించుకుని మందిరం ముందుకు వచ్చేసరికి ఆ అమ్మాయి ఎక్కడా కనబళ్ళేదు. కాజీపేట రైల్వేకాలనీలో ఉన్న ఆ మందిరాల సముదాయ ప్రాంగణంలో ప్రతి శనివారం సాయంత్రం విపరీతమైన రద్దీగా ఉంటుంది. కాజీపేట స్టేషన్నించి మూడు కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న రీజనల్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ విద్యార్థులు తరచూ శనివారం సాయంత్రాలు అక్కడికి వస్తుంటారు. శంకర్ లాంటి మహాభక్తులు నిజంగా దైవదర్శనానికి వస్తే పీయూష్ లాంటి షోకు పురుషులు దేవీ దర్శనాలు ఏవైనా జరక్కపోతాయా అన్న ఆశతో వస్తుంటారు. అన్నిటి మీదా ఒక కన్నేసి ఉంచే రుద్రయ్య లాంటివాళ్ళు పుణ్యమూ పురుషార్థమూ అనుకుని వస్తారు. ఎటొచ్చి ఈ రెండూ పట్టి చంద్ర మాత్రం తన మిత్రుల్ని వదిలెయ్యలేక వస్తాడు.

ఆంజనేయస్వామికి కొబ్బరికాయకొట్టి ప్రసాదంగా వచ్చిన చిప్ప పుచ్చుకుని నలుగురూ ప్రాంగణాన్ని చుట్టి ఉండే పిట్ట గోడ ఎక్కి కూర్చున్నారు. రుద్రయ్య తన భుజబలంతో చిప్పని ముక్కలు కొట్టి పంచాడు.

“ఆ పోరి జడ మస్తుండె గాదుర? ఆ పాట చెప్పు నువ్వు మల్ల.. మరుకుత బింబిని..”

“నకకురు నితంబిని గమన విలంబనం అనుసర తం హృదయేశం..” చంద్ర సన్నగా శ్రావ్యంగా పాడాడు.

“గదె గదె... నకురు మితంబిని..” రుద్రయ్య కోరన్ పాడబోయాడు

“సువ్వుండరా. చంద్రని పాడనీ ఎంత మంచి భక్తి గీతమో!” అన్నాడు శంకర్.

చంద్ర చిన్నగా నవ్వుకుని పాట అందుకున్నాడు. పీయూష్ పాట వింటూ అటూ ఇటూ చూస్తూ కళ్ళనిండా రంగులు నింపుకుంటున్నాడు. శంకర్ భక్తి పారవశ్యంలో లీనమై ఉండగా రుద్రయ్య గట్టిగా తలవూపుతూ తన కాళ్ళ మీదే తబలా వాయిస్తున్నాడు. పల్లవితో బాటు ఒక చరణం పాడి చంద్ర పాడ్డం ఆపేశాడు.

రుద్రయ్య ఉత్సాహంగా, “గిదేం లాంగ్వేజి మామా? కొంచెం గూడ సమజైతలే?” అనడిగాడు.

శంకర్ అందుకుని “అది సంస్కృతం! నీ తెలుగే అధ్యాత్మం, ఇంక సంస్కృతం ఏం అర్థమౌతుంది నీ మొహానికి!” అన్నాడు, ఏదో ఆ పాట తనే రాసినంత గర్వంగా.

రుద్రయ్య బలవంతపెట్టగా చంద్ర తను పాడిన పల్లవికి అనుపల్లవికి అర్థం చెప్పాడు.

శంకర్ మొహమంతా అసహ్యంగా పెట్టి “ఛీఛీ, మరీ ఇంత బూతా? ఏదో ఘంటసాల అంత గొప్పగా పాడితే గొప్ప భక్తిగీతమనుకున్నా!” అన్నాడు.

రుద్రయ్య పగలబడి నవ్వి శంకర్ భుజమీద కొట్టి “బూతేంది బే? మస్తుగుంటే! నీకన్నలు టేస్తు లేదురా భాయ్. బూతు లేంది నీతి లేదు తెల్సార నీకు?” అన్నాడు.

చంద్ర కూడా ఆ నవ్వులో జతకలిపి “నిజమే శంకర్! కామి గాక మోక్షగామి కాడు!” అన్నాడు.

శంకర్ మొహం చిట్లించుకుని “నీ లాంటి కమ్యూనిస్టు భక్తి పాటలు పాడతాడనుకోవడం నాదే బుద్ధి తక్కువ” అంటూ చంద్ర నించి కొంచెం దూరంగా జరిగాడు.

చీకటి పడటంతో రంగులేవీ కనబడక పీయూష్ గోడ మీంచి కిందికి దూకేసి వచ్చిన పని ఐంది పదండి అన్నట్టు మిత్రులకేసి చూశాడు. మిగిలిన వాళ్ళు కూడా గోడ దిగి బయల్దేరారు. ఆలయ ప్రాంగణం దాటే వరకూ ఆ పసుపుచ్చ చురీదార్ తెగబారెడు జడ మళ్ళీ ఎక్కడన్నా కనిపిస్తుందేమోనని పీయూష్ కళ్ళు వెతుకుతూనే ఉన్నా.

మిత్ర బృందం మెయిన్ డెక్కి కేంపస్ వేపుకి నడకసాగించారు.

పాతిమానగర్ ఫ్లయోవర్ దాటాక పీయూష్ ఐస్ క్రీం తిందామన్నాడు. నలుగురూ అక్కడ ఐస్ క్రీం పార్లర్ లోకి వెళ్ళి కూర్చున్నారు. పార్లర్ ఖాళీగా ఉంది. శంకర్ కి ఐస్ క్రీం తింటే జలుబు చేస్తుందని వేడి బాదం పాలు ఆర్డరిచ్చాడు. మిగతా ముగ్గురూ తమకి నచ్చిన ఐస్ క్రీములు ఆర్డరిచ్చారు. బల్ల దగ్గర కూర్చోవడంలో పీయూష్ రుద్రయ్యలు వీధికి వీపు పెట్టి కూర్చోగా చంద్ర శంకర్లు వాళ్ళకి ఎదురుగా వీధి కనబడేట్టు కూర్చున్నారు. సరదా కబుర్లతో ఐస్ క్రీం తినడంలో పదినిమిషాలు గడిచి పోయాయి. శంకర్ తన బాదంపాలు తాగేసి కళ్ళజోడు తీసి కర్చీప్ తో తుడుచుకుంటున్నాడు. రుద్రయ్య, పీయూష్ సెకండ్ షో సినిమా కెళ్ళాలా వద్దా అని సీరియస్ డిబేట్ లో ఉన్నారు. చంద్రకి పార్లర్ బయట మసక వెలుతుర్లో ఒక పసుపుచ్చ ఆకారం కనబడింది. స్పష్టంగా తెలియట్లేదు కానీ ఆ పసుపు మధ్యలో పొడుగాటి నల్ల చారల్లే ఉంది నిలువుగా. చంద్ర అటు వీధివేపే సాలోచనగా చూస్తూ ఉండి పోయాడు.

ఇంతలో ఉన్నట్టుండి రుద్రయ్య గొంతెత్తి పాడటం మొదలెట్టాడు. బల్ల మీద దరువేస్తూ “మరుకుత బింబిని గమనవీ బంబకం నిశార్చర హ్రుదయేషం...”

శంకర్ కంగారు పడుతూ “హూమ్, ఏంట్రా అంత గట్టిగా .. ఊర్కో” అన్నాడు వారిస్తూ..

“అబే, మన ఆర్ ఇనీ వోళ్ళని కొస్పిన్ చేసెటోడవడు బే? ఫిక్ జెయ్యకు.” అని రుద్రయ్య

నిర్లక్ష్యంగా పాట కొనసాగించాడు.

“ఎవరో లేడీస్ వస్తున్నారా!” అన్నాడు శంకర్ రెట్టించిన ఆందోళనతో.

“హా లేడీసా!” రుద్రయ్య, పీయూష్ వెనక్కి విరుచుకు చూశారు.

ఆ పసుపచ్చ చురీదార్ అమ్మాయి వీళ్ళ టేబుల్ దగ్గరికి రానే వచ్చింది. చంద్ర మంత్ర ముగ్గుడిలా ఆ అమ్మాయి మొహంకేసే చూస్తున్నాడు. పల్చటి కోల మొహం. గొప్ప అందగత్తె అని చెప్పలేం కానీ అందానికి మించిన ఆకర్షణ ఏదో ఉంది ఆ మొహంలో. కళ్ళల్లో తెలివి ఆత్మవిశ్వాసం పోటీ పడుతున్నాయి. వస్తూనే యుద్ధానికి సిద్ధమైన తీరులో నడుమీద చేతులుంచుకుని “ఎవరండీ మీరు, అంత చక్కటి పాటని ఇంత నిర్దాక్షిణ్యంగా ఖానీ చేస్తున్నారూ?” అంది.

రుద్రయ్యకి షాక్ తో ఒక్కక క్షణం నోట మాటరాలేదు. శంకర్ కంగారుగా కళ్ళజోడు తిరిగి పెట్టుకుని కర్చీప్ ని చేతిలో నులి మేస్తున్నాడు. పీయూష్ ఏమాత్రం తడబడకుండా లేచి తమాషాగా నడుం వంచి అభివాదం చేసి సానబెట్టిన కాన్వెంటు ఇంగ్లీషులో “ఆహా నేడెంత నుదినం! మీరూ మాతో చేరి కూర్చోరూ?” అంటూ పక్క టేబుల్ కుర్చీని లాగి ఆ అమ్మాయికి చూపించాడు. ఆమె చురచురలాడే చూపు పీయూష్ మీదకి ప్రసరించింది. కూర్చోలేదు. అప్పటిదాకా ముందుకి ఉన్న జడని కొంచెం విసురుగానే వెనక్కి వేసుకుంది. చంద్ర ఈ డ్రామా అంతా నిశ్చబ్దంగా చూస్తున్నాడు. కోపంతో సాయంకాలపు సూర్యుడి ఎర్రదనాన్ని నింపుకున్న ఆ మొహం మరి ఆకర్షణీయంగా ఉంది.

ఈ అమ్మాయి ఇందాక ఆంజనేయస్వామి మందిరం చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేస్తున్న అమ్మాయే. “మీరు చెప్తుంటే నిజంగానే వీడు ఖానీ చేస్తున్నాడనిపిస్తోంది. మీ శ్రావ్యమైన గొంతులో అదే పాట.. ఆహ్.. ఎంత అద్భుతంగా ఉంటుందో.. ప్లీజ్, కూర్చోరూ!” పీయూష్ మళ్ళీ అభ్యర్థించాడు.

ఈ వేడికోళ్ళతో కాస్త కోపం తగ్గినట్టుంది. నలుగుర్ని పరకాయించి చూసింది భయం లేని కళ్ళతో. చివరికి దుపట్టా అంచుల్ని పొందిగ్గా సవరించుకుని కుర్చీ లాక్కుని కుదురుగా కూర్చుంది. ఆ కూర్చోవటంలోనూ ఒక రాజసం. జడని మళ్ళీ ముందుకేసుకుంది. ఆ అమ్మాయిని చూస్తుంటే కృష్ణుడి రథమీద అధివసించిన సత్యభామ గుర్తొచ్చింది చంద్రకి. ఆ జడే ఒక ఆయుధంలాగుంది.. దాన్ని పెట్టి కొట్టినా కొడుతుందేమో అనుకున్నాడు. ఈ ఊహ రాగానే అతనికి అప్రయత్నంగా నవ్వుచ్చి పైకే నవ్వేశాడు. కాస్త చల్లారిన క్రోధాగ్ని మళ్ళీ రగిలి ఈ సారి చంద్ర మీదికి తిరిగింది.

“ఏం నవ్వులాటగా ఉందా మీకు?”

రుద్రయ్య షాక్ నించి తేరుకున్నాడు. “ఏయ్ పోరీ, ఏంది లొల్లి? మేం ఎవ్వరమొ తెల్సా నీకు?” అన్నాడు తనకి తెలీకుండానే కొద్దిగా కండలు ఉప్పొంగిస్తూ.

“ఆ తెలుస్తూనే ఉంది. పని గట్టుకుని పాటల్ని టార్చర్ చేసేవాళ్ళని. అసలు ఆ పాటకి అర్థం తెల్సా మీకు?” అని ఎదురు ప్రశ్న వేసింది ఏ మాత్రం జంకకుండా.

రుద్రయ్యకి మళ్ళీ షాకు. కాలేజీ చదివే అమ్మాయిలకి ఆ సంస్కృతం పాటకి అర్థం తెలిసే అవకాశం ఉంటుందని వాళ్ళనుకోలేదు... అందులోనూ ఇటువంటి పాటకి, ఆ అమ్మాయిని చూస్తే నిజంగానే ఆ పాటకి అర్థం చెప్పేసేట్టుంది. అరగంట క్రితమే చంద్ర చెప్పగా అర్థం విని ఉన్నారేమో, రుద్రయ్యకి శంకర్ కి కొంచెం అదురు పుట్టింది, ఒక ఆడపిల్ల నోటివెంట ఆ అర్థం వినాల్సి వస్తుందేమోనని. చంద్ర ఒక్కడూ ఆమెకేసి గౌరవం ఉట్టిపడే చూపుల్తో చూస్తున్నాడు. రుద్రయ్య బెదిరింపుకి భయపడక పోవడమే కాక, అంత శృంగార భరితమైన పాటకి అర్థం తెలుసా అని సవాలు విసిరిందంటే ఈ పిల్ల సామాన్యరాలు కాదు అనుకున్నాడు.

మధ్యలో పీయూష్ వేడెక్కిన వాతావరణాన్ని

చల్లబరిచే ప్రయత్నం చేస్తూ “మీరు చెబుతుంటే ఒక్క పాట అర్థమేంటీ, మొత్తం దాని చరిత్రంతా తెలుసుకోవాలని ఉంది. కానీ ఈ లోపల కొంచెం ఐస్ క్రిం తీసుకుంటే... మీకు ఏ ఫ్లేవర్ ఇష్టం?” అన్నాడు.

“అంటే, ఒక్క ఐస్ క్రిం ఇప్పించేస్తే పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం అనుకున్నారా? మీరు నన్ను ఐస్ క్రింతో కొనలేరు! నాకు స్ట్రాబెరీ ఇష్టం. అసలు ఇట్లా పాటల్ని ధ్వంసం చేసి వినేవాళ్ళని చిత్రహింస పెట్టేవాళ్ళని ఏం చెయ్యాలంటే...” ఆమె మాటముగించే లోపల పీయూష్ స్ట్రాబెరీ ఐస్ క్రిం కప్పు ఆమె ముందుంచి శాంతించ మన్నట్టు వేడికోలుగా చూశాడు. ఐనా ఆమె శాంతించేట్టు కనబళ్ళేదు. చంద్ర గొంతు విప్పాడు.

“రతి సుఖ సారే గత మభిసారే మదన

మనోహర వేశం

నకురు నితంబిని గమన విలంబన మనుసర

తం హృదయేశం

ధీర సమీరే యమునా తీరే వసతి వనే

వనమాలీ

గోపీ పీన పయోధరమర్దన చంచల కరయుగ

శాలీ

ధీర సమీరే.. ఏ”

ఆ చివరి ఆలాపనని మంద్ర స్థాయికి తీసుకొచ్చి ముగించాడు.

అసలే విశాలమైన తన కళ్ళని ఆమె ఇంకా విప్పార్చి చంద్ర కేసి ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

“హమ్మా... పరవాలేదే.. సరే.. ఈ సారికి క్షమిస్తున్నా. ఐనా నన్నేంటనుకున్నారు? ఇలా ముక్కు మొహం తెలీని వాళ్ళ దగ్గర ఐస్ క్రిములు తినేదాన్లా కనిపిస్తున్నానా? మీ పేర్లేంటో చెప్పండి.” అంది దబాయిస్తున్నట్టుగా.

ఆ క్షణంలోనే ఆ నలుగురు స్నేహితులూ ఉమతో ప్రేమలో పడిపోయారు.

త్వరలోనే ఉమ నలుగురికీ మంచి స్నేహితురాలైంది. హన్మకొండ డిగ్రీ కాలేజీలో బీయే

చదువుతోందని తెలిసి ఓసితేనా అనుకున్నారు. మనమేంటి ఇంత పేరున్న గొప్ప ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో చదువుతున్నాం, ఆస్ట్రాల్ ఈ పిల్లని చాలా సులభంగా ఇంప్రెస్ చేసేయ్యొచ్చు అనుకున్నారు.

వాళ్ళందరూ కలుసుకున్నప్పుడల్లా ఉమ తనకి తెలియని విషయం లేదన్నట్టు ప్రతి టాపిక్ గురించీ అనర్గళంగా మాట్లాడేది. రుద్రయ్యతో లేటెస్ట్ స్పోర్ట్స్ న్యూస్ మాట్లాడేది. పీయూష్ తో రాక్ మ్యూజిక్ బ్యాండ్స్ ని డిస్కుస్ చేసేది. శంకర్ తో భౌతిక శాస్త్ర సిద్ధాంతాలని చర్చకి పెట్టేది. ఇక చంద్రతో ఆమె చర్చించని విషయం లేదు. తిక్కన భారతంలో సాగసుల దగ్గర్నించీ వామపక్ష రాజకీయ సిద్ధాంతాల వరకూ అన్నీ మాట్లాడేవారు. కొన్ని సార్లు బద్ద శత్రువుల్లా కొట్లాడుకునేవారు. చంద్రకి ఒక్కోసారి అనుమానం వచ్చేది, ఈ పిల్ల మన తెలివినీ సవాలు చెయ్యడానికే మనకి వ్యతిరేకంగా వాదిస్తోందా అని. మొత్తానికి ఉమతో కాలం గడపటం ఆ నలుగురికీ ఒక ముఖ్య వ్యాసక మైపోయింది. ఆమె సాహచర్యం సాన్నిహిత్యం వాళ్ళకి తెలియకుండానే వాళ్ళని ఉత్తేజితుల్ని చేస్తున్నాయి. నలుగురిలోనూ ఎలాగైనా ఆమె ప్రేమని తానొక్కడే గెలవాలనే పట్టుదల పెరిగింది.

ఇతే ఉమని ఇంప్రెస్ చెయ్యడం మొదట్లో అనుకున్నంత సులభంగా కనబళ్ళేదు ఎవరికీ. రుద్రయ్య తన భుజబలంతో, ఆటల పటిమతో ఆమె మెప్పు సొందాలనుకున్నాడు. పీయూష్ స్టైల్ గా పాలిష్ చేసి ఉండే తన వేషభాషల్లో ఆమెని సులభంగా బుట్టలో వెయ్యొచ్చు అనుకున్నాడు. శంకర్ తన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో ఆమెని అబ్బురపరిచి విజయం సాధిస్తాననుకున్నాడు. చంద్ర ఒక్కడికే ఏ స్లానూ లేదు కానీ ఎందుకో మిగతా ముగ్గురికంటే ఆమెని తనే బాగా అర్థం చేసుకున్నాననుకున్నాడు. ఆ భావన అతనికి కొండంత ధైర్యాన్నిచ్చింది. మనసుంటే మార్గం దొరక్క పోతుందా అని ఓపిగ్గా తగిన అవకాశం కోసం చూస్తున్నాడు.

ఒకసారి ఉమ రుద్రయ్యతో హాన్మకొండ చౌరస్తాలో బస్సు కోసం చూస్తుంటే అక్కడున్న ఒక చిన్న చాయ్ దుకాణం దగ్గర ఏదో గొడవ జరుగుతోంది. వీళ్ళు చూస్తుండగానే బలంగా రౌడీల్లా ఉన్న మనుషులిద్దరు ఆ చాయ్ అమ్మే కుర్రాణ్ణి దుకాణంలోంచి బయటికి రోడ్డు మీదికి ఈడ్చి నాలుగుతన్నారు. వాడు కుయ్యోమొగ్రో అని ఏడుస్తున్నాడు. పది మంది చుట్టు మూగారు గానీ ఎవరో మనడంలేదు. రౌడీలు వాణ్ణి బండబూతులు తిడుతూ మళ్ళీ తన్నడానికి మీదికొచ్చారు. ఉమ రుద్రయ్య చెయ్యి పట్టుకుని సర్రున ఆ రౌడీల మీదికి పోయి వాళ్ళని సవాలు చేసింది. వాళ్ళు ఆమె వెనకాలే ఉన్న రుద్రయ్య కండలు చూసి ఏమనుకున్నారో మొత్తానికి వెనక్కి తగ్గి అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయారు. పైకి బింకంగా ఉన్నా రుద్రయ్యకి పాంటులో కాళ్ళు వొణుకుతున్నయ్యి. ఏదీ పోరి, ఆ దూకుడేంది, ఆ రౌడీలమీదకి ఉర్కుడేంది, నడిమిల నన్ను లాగుడేంది. ఎవ్వని మీద దౌర్జన్యం జరిగిన ఈ పోరి తోడు నేను పైట్ చెయ్యాలి? బస్సొచ్చి అందులో సీట్లో కూలబడ్డాక గానీ అతను మళ్ళీ మామూలు మనిషి కాలేక పోయాడు. ఇంక ఈ అమ్మాయితో కలిసి తిరగడం తన వొంటికి మంచిది కాదు.. జానేదో.

అన్ని కాలేజీల స్టూడెంట్ యూనియన్ల లీడర్లు కలిసి విద్యార్థుల సమస్యల గురించి కలెక్టరుకి మెమొరాండం ఇవ్వటానికి కలెక్టరాఫీసుకి వెళ్ళారు. డిగ్రీ కాలేజీ తరపున ఉమ, ఆర్ ఇసీ తరపున పీయూష్ ఆ బృందంలో ఉన్నారు. వీళ్ళంతా ఆఫీసు ముందు వేచి చూస్తున్నారు. కలెక్టరు గారి పీయే హడావుడిగా లోపలికి బయటికి తిరుగుతున్నాడు. బయట ఆఫీసు ఆవరణలో ఏదో ఉద్రిక్త పరిస్థితి ఉన్నట్టు గుసగుసలు చెలరేగుతున్నాయి.

పీయే ఒక్క నిమిషం తన టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నప్పుడు ఉమమెల్లగా అతన్ని పరిచయం చేసుకుని విషయమేమిటని కనుక్కుంది. ఆ ఉదయం

కలెక్టర్ ఆఫీస్ స్టాఫ్ లో ఎవరో అమ్మాయిని తిట్టాడుట. స్టాఫ్ యూనియన్ లో అదొక పెద్ద ఇష్యూ అయి కూర్చున్నది, కలెక్టర్ పబ్లిక్ ఎపాలజీ చెప్పాలి, లేకపోతే ఇండెఫినైట్ స్ట్రైక్ అంటున్నారు స్టాఫ్ యూనియన్ కార్యకర్తలు. ఇంతలో విద్యార్థులకి లోపల్పించి పిలుపు వచ్చింది. అందరూ ఆ వేడి వాతావరణంలోంచి వల్లటి ఏసీ గదిలో అడుగు పెట్టారు.

కలెక్టరు పెద్దాయన, ఉత్తరాదివాడు. వత్తిడి వల్ల కాబోలు మొహం అలసటగా ఉన్నట్టుంది. ఐనా చిరునవ్వుతో వీళ్ళందరినీ పరిచయం చేసుకుని కూర్చోమన్నాడు. వీళ్ళలా కూర్చున్నారో లేదో నలుగురు బలవంతంగా తలుపు తోసుకుని ఆఫీసులోకి వచ్చారు. వాళ్ళ వెనకాలే పీయే తను అడ్డం పెడుతున్నా తోసుకు వచ్చేశారని వచ్చారని ఇంగ్లీషులో గొణుగుతూ వచ్చాడు. ఆ వచ్చిన వాళ్ళు గట్టిగా కలెక్టర్ డాన్ డాన్ అని నినాదాలు చేశారు. కలెక్టరు గారి తెల్లటి మొహం కందగడ్డలాగైంది.

ఉమ చటుక్కున లేచి పీయూష్ చెయ్యి పట్టుకుని ముందుకొచ్చింది. అతనితో కలెక్టరుగార్ని స్థిమిత పరచమని చెప్పి తను కార్యకర్తల ముందుకు వెళ్ళింది. పీయూష్ కి ఏం చెయ్యాలో పాలుపోలేదు. కలెక్టర్ తో “సార్, కాండాన్ సార్, స్టీజ్” అన్నాడు వేడికోలుగా. కానీ కలెక్టరు ఏవీ వినిపించుకునే పరిస్థితిలో లేడు. ఇంతలో ఉమ కార్యకర్తల్ని అన్నా అని పిలుస్తూ కొద్దిగా శాంతపరిచి, వాళ్ళతో మాట్లాడి ఫిర్యాదిచ్చిన అమ్మాయిని రమ్మని కబురు పెట్టించింది.

అప్పటికే కలెక్టరు గారు బీపీ పెరిగిపోయి, బద్దలవడానికి సిద్ధంగా ఉన్న అగ్నిపర్వతంలాగున్నాడు. “ఇదేనా ఆయన్ని స్థిమిత పరచమంటే నువ్వు చేసింది” అన్నట్టు ఉమ పీయూష్ కేసి కొంచెం నిష్ఠూరంగా చూసి, అతన్ని పక్కకి నెట్టేసి, చొరవగా అక్కడ ఫ్రెజ్ లోంచి నీళ్ళ సీసా తీసి, బల్ల మీద మూతపెట్టి ఉన్న గ్లాసులో పోసి కలెక్టరు చేత తాగించింది. రెండు గుటకలు మంచి నీళ్ళు తాగేప్పటికి ఆయన కొంచెం తేరుకున్నాడు. పీయూష్ ఊరికే అలా చూస్తుండిపోయాడు.

ఇంతలోకి ఫిర్యాదు చేసిన లేడీ టైపిస్టు ఆఫీసులోకి వచ్చింది. ఉమ ఆమెతో అక్కా అంటూ స్నేహపూర్వకంగా మాట్లాడి మెల్లగా విషయం రాబట్టింది. విషయం ఏంటంటే కలెక్టరుకి తెలుగు రాదు, ఆ టైపిస్టుకి ఇంగ్లీషు రాదు. ఆ అమ్మాయికి అర్థమయ్యేట్టు ఆయన వచ్చిరాని తెలుగులో ఏదో చెప్పబోతే అదేదో బూతు మాట అనుకుందామె. ఇంకేముంది, నన్ను కలెక్టరు అంత బూతు మాట అన్నాడని యూనియన్ వాళ్ళతో ఫిర్యాదు చేసింది, అంతే వీరులు యుద్ధానికి సిద్ధపడి పోయారు వాళ్ళని అన్నా అక్కా అని పిలుస్తూ, నేను మీపక్కమే అవుట్టు మాట్లాడి ఆయన ఉద్దేశ పూర్వకంగా అని ఉండరని మెల్లగా నచ్చచెప్పింది. ఇటు తిరిగి ఏం జరిగిందో రెణ్ణిమిషాల్లో టకటకా ఇంగ్లీషులో కలెక్టరుకి వివరించింది. ఆయన మొహంలో గొప్ప రిలీఫ్. అవునాను, ఇది కేవలం పొరబాటు, అపార్థం మాత్రమే అని ఆయన కూడా అనునయంగా చెప్పాడు. ఆ టైపిస్టు యూనియన్ వాళ్ళు సంతృప్తులై వెళ్ళిపోయారు.

కలెక్టరు ఉమని చాలా అభినందించాడు. ఇదంతా పీయూష్ కి కారం రాసుకున్నట్టైంది. ఈ పిల్లకేం పన్నేదు, తనకి అవసరం లేని పనులన్నిట్లో తల దూరుస్తుంది అని లోపలే విసుక్కున్నాడు. కానీ అతనికి తన మనసు లోతుల్లో తెలుసు.. ఏ గుంపులోనైనా తన వాక్పాతుర్యంతో నలుగుర్ని ఆకట్టుకోగలవాడు తానక్కడ దేనికి పనికిరాని వాడిలా నిర్లక్ష్యం చెయ్యబడగా, ఒక అమ్మాయి.. అందునా ఆస్ట్రాల్ ఒక బి.ఏ. చదువుతున్నమ్మాయి, అలా లైములైట్లో మెరవటం, తను చేతకాని వాడిలా నోరు మూసుకుని ఉండాల్సి రావటం.. అతనికి దున్నహంగా అనిపించింది. ఈమె పక్కనుంటే ఇక జీవితమంతా తనిలా బేక్ గ్రౌండ్లో ఉండిపోవల్సిందేనేమో! నో వే... బెబర్ లెట్ హర్ గో!!

శంకర్ కాలేజి లైబ్రరీలో ఒక మూల కూర్చుని ఏవో రిఫరెన్సు పుస్తకాలు చూసి శ్రద్ధగా నోట్సు

రాసు కుంటుండగా ఉమ హడావుడిగా వచ్చి అతనికెదురుగా ఉన్న కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుంది. ఆమెతోపాటు వచ్చిన ఒక పదిహేనేళ్ళ కుర్రాడు కొంచెం జంకుగా ఆమె వెనక కొంచెం దూరంలోనే ఆగిపోయి లైబ్రరీ చుట్టూ వింతగా, ఏదో అద్భుతమైన దృశ్యాన్ని చూస్తున్నట్టు చూస్తున్నాడు. శంకర్ విసుగ్గా తలెత్తి వచ్చింది ఉమ అని చూసి విసుగుని దాచేసుకుని పలకరింపుగా నవ్వాడు.

“శంకర్, నీతో అర్జంటు పనుంది”.

“ఇప్పుడేనా? ఇదిగో ఈ ఛాప్టర్ ఒక పది నిమిషాల్లో ఐపోతుంది. ఆగలేనా? ఈ పుస్తకం ఈజీగా దొరకదు. టెన్ మినిట్స్ ఉండు, కేంటీన్ కెళ్ళాం.”

“కేంటీన్ లేదు, గింటీన్ లేదు. నేన్నీతో ట్రీట్ లిప్పించుకోతానికీ రాలే” అని వెనక్కి తిరిగి ఆ కుర్రాణ్ణి పిల్చింది. అతను కలయ చూడ్డం మానేసి టేబుల్ దగ్గరగా వచ్చాడు.

“వీడు నవీన్. వీడికి నువ్వు లెక్కలు చెప్పాలి”.

ఆ కుర్రాడు కంగారుగా చేతులు జోడించి నమస్తే సార్ అన్నాడు.

“సార్ అంటావేంట్రా? అన్న.. మన శంకర్ దాదాయే.. కాపోతే ఎంబీబీయెస్ కాదు” అని గలగలా నవ్వింది.

శంకర్ ఉలిక్కిపడి గాభరాగా చుట్టూ చూశాడు.

“ఉమ్! ఇది లైబ్రరీ! అంత గట్టిగా నవ్వుతావేంటి?”

“లైబ్రరీ అని నాకూ తెల్సులేవోయ్. లైబ్రరీయన్ మా అంకులే, ఏం పర్లేదు. ఇంతకీ మా నవీన్ గాడికి లెక్కలు ట్యూషన్ చెప్తావా లేదా?”

“ఏంటి, ట్యూషన్ ఇప్పుడేనా?” ఈ అమ్మాయికేవన్నా పిచ్చా అన్నట్టు చూశాడు శంకర్.

“ఇప్పుడంటే ఇప్పుడు కాదులే. అసలుకి చెప్తావా అని. వెధవ ఇవ్వాళ్ళే ప్రోగ్రెస్ కార్డు చూపించాడు. మిగతా సబ్జెక్టున్నీ యాభైదాటిన్నైకానీ లెక్కలూ సోషలే కొంచెం అనుమానంగా ఉంది.” ఇలా

అంటూ ఆ పిల్లవాడి జబ్బు పట్టుకుని గిచ్చింది. ఆ కుర్రాడు కొంచెం సిగ్గుగా నవ్వుతూనే ఉన్నాడు గానీ అది చూసి శంకర్ ఉమ తననే గిల్లేసినంత బాధపడిపోయాడు.

“సోషలు నేను చూసుకుంటా. లెక్కలు కూడా నేనే చెప్పేద్దను.. ఒక సారి చేసినవేగా.. ఐనా లెక్కల్లో పిస్తా ఉస్తాద్ లాంటినువ్వుండగా నేనెందుకులే అని నిన్ను అడుగుదామని వచ్చా.”

శంకర్ బుర్ర అనబడే కంప్యూటర్ అతి వేగంతో లెక్కలు వేసింది.. ఈ పని చేస్తే ఉమ దృష్టిలో తనో హీరో అవుతాడు. ఈ కుర్రోడు బహుశా వాళ్ళ కబినో ఏదో.. లేపోతే ఇంత చనువుగా ఉండదుగా.. వాణ్ణి పాస్ చేయిస్తే ఉమ కృతజ్ఞతకి అంతుండదు. పైగా ట్యూషను ఉమ వాళ్ళింట్లోనే జరిగితే తన ఫ్రెండ్స్ ప్రమేయం లేకుండా ఉమని ఏకాంతంగా కలిసే అవకాశాలెక్కువ.. కానీ... ఈ సెమిస్టరు చాలాటఫ్.. అదొక్కటే..

“ఎవరీ అబ్బాయి”

“వీడా.. మా ఆదెమ్మ లేదూ, మా యింట్లో పని చేస్తుంది. వాళ్ళబ్బాయి.”

శంకర్ బుర్ర అనే కంప్యూటర్ మళ్ళీ గిర్రున తిరిగింది. ఓ మై గాడ్! పని మనిషి కొడుకా! ఆహా, ఏ అదృష్ట దేవతలు నానెత్తి మీద ఉన్నారో.. ఇంకా నయం ఇండాకే అవుననలేదు.. అసలే ఈ సెమిస్టరు చాలా టఫ్ .

“సారీ ఉమా నా పని చూసుకోడానికే టైము సరిపోవట్లేదు నాకు. నా శక్తి అంతా పెడితే గానీ టాపర్ స్థానం నాది కాదు. అటు అగర్వాల్ గాడూ, ఇటు పద్మనాభన్ గాడూ ఎలాంటి కాంపిటిషన్ నీకు ఆల్రెడీ చెప్పాను కదా. సారీ” ఆమె నమ్మలేకపోవటం తన మొహమ్మీద స్పష్టంగా కనబడి ఒక్క క్షణం శంకర్ మనసు గిల్చిగా ఫీలయింది కానీ ఉత్తర క్షణంలో బుర్ర కంప్యూటర్ కంట్రోలు తీసేసుకుంది. నో వే!

“అది కాదు శంకర్. వాడికి ఓవరల్ గా కనీసం సెకండ్ క్లాస్ వస్తే ఐటీఐలో సీటిప్పిస్తామన్నారు

ఒక అంకుల్. ఆ సీట్ దొరక్క పోతే వాళ్ళ అమ్మా నాన్న లాగే వీడూ కూలీ ఐపోతాడు, శంకర్, జీవితాంతం. ఆలోచించు శంకర్. వాడికిది కాస్త పరువుగా బతకటానికి మట్టిగొట్టుకు పోవటానికి తేడా. నీకొచ్చిన పెద్ద ప్రాబ్లం ఏముంది? మహా ఐతే టాపర్ కి బదులు సెకండ్ ప్లేస్ వస్తావు, అంతేగా? ఆలోచించు.”

“నో ఉమా అయాం సారీ నేను చెయ్యలేను.”

ఒక్క క్షణం శంకర్ వేపు తీక్షణంగా చూసి ఉమ చటుక్కున లేచి అయోమయంగా వీళ్ళిద్దర్నీ చూస్తున్న నవీన్ చెయ్యి పట్టుకుని గబగబా బయటికి అడుగులు వేసింది.

ఈజ్ షీ క్రేజీ? అసలేవన్నా స్పూహలో ఉండే మాట్లాడుతోందా ఈ అమ్మాయ్? ఆదర్శాలండటం మంచిదే. ముందు మన బాగు చూసుకోవాలా? ఇంకా నయం, తొందరపడి ముందే అవునన్నాడు గాదు. ద సెయింట్ మెయిట్స్ సన్, కెన్ యూ ఇమాజిన్? ఫర్ గాడ్స్ సేక్!

తన మిత్రులు ముగ్గురూ ఇదివరకటిలా ఉమతో కలవడానికి ఉత్సాహం చూపించకపోవడం చంద్రకి తెలుస్తూనే ఉంది. ఉమ చేతిని అందుకోవటానికి తమ నలుగురి మధ్య ప్రచ్చన్నంగా మొదలైన ఈ పోటీలో తానొక్కడే మిగిలాడన్న మాట. తనొక్కడే మిగిలినంత మాత్రాన గెలుపు తనది కాదు - తను గెలవాలంటే ఉమ ఔననాలి. అనిపించుకోగలననే తన నమ్మకం.

ఫిబ్రవరి 14 ప్రేమికుల రోజు. తన ప్రేమ చిహ్నంగా ఉమ మీద కవితలల్లదామా, ఊళ్ళో ఉన్న ఏకైక మూడు నక్షత్రాల హోటలుకి డిన్నరుకి తీసుకెళదామా, మంచి ఖరీదైన బహుమతి ఏదన్నా కొనిద్దామా.. కానీ ఇవేవీ ఉమకి ఇష్టం ఉండవు. బాగా ఆలోచించి ఆ రోజు సాయంత్రం భద్రకాళి గుడికి వెళ్దామని ఉమని ఆహ్వానించాడు. భద్రకాళి గుడి అన్నా, ఆ గుట్టల మధ్యలో గుడి పక్కన ఉండే చెరువన్నా, ఆ చెరువులో సూర్యాస్తమయాన్ని చూడ్దామన్నా ఉమకి చాలా

ఇష్టమని చంద్రకి తెలుసు.

కొద్దిగా చెరువులోపలికి ఉన్న బండ మీదకెళ్ళి కూర్చుందామన్నది ఉమ. చంద్ర బట్టలు తడుస్తాయేమోనని సందేహించాడు. తడిస్తే ఆరిపోతై, ఏం పర్లేదు రా అని అతని చెయ్యి పట్టుకుని ఉమే ముందుకు దారి తీసింది. బండ ఎక్కి కూర్చున్నారు. దూరంగా చెరువు నీళ్ళల్లో పడమటి సూర్యుడు ప్రతిఫలిస్తున్నాడు. చెరువంతా ఒక బంగారపు వెలుగు పరుచుకుంది. చూస్తూ చూస్తూండగానే ముదురు ఎరుపుకి తిరిగి చిక్కబడుతోంది.

ఉమ ఏదో లోకంలో ఉన్నట్టుంది.. ఉన్నట్టుండి గాఢంగా నిట్టూర్చింది.

“ఐ నో!” అని మెల్లగా అన్నాడు.

“ఇంత స్పందించే గుండె ఉన్నవాడివి, పోయి పోయి ఆ మెకానికల్ ఇంజనీరింగులో ఎలా చేరావు?” అంది ఉమ.

“ఇంట్లో గొడవ పళ్ళేక!”

“నిజంగా? ఈ కథ నాకెప్పుడూ చెప్పలేదే? చెప్పు చెప్పు, ఏం జరిగింది?”

“నాకు బాగా చిన్నప్పట్టించి సినిమాలంటే పిచ్చి. ఎప్పటికైనా మంచి సినిమాలు తీసే దర్శకుణ్ణి కావాలని నా జీవితాశయం ఐపోయింది. ఇది మా ఇంట్లో వాళ్ళకి అర్థం కాలేదు, ఏదో సినిమా పిచ్చి... అందరూ చూడట్లా? కాకపోతే మనోడు కొంచెం అతిగా చూస్తాడు అనుకునే వారు. ఇంటర్లో పెద్ద యుద్ధం జరిగింది ఇంట్లో. నాన్న గారూ అమ్మా నేను ఇంజనీరింగ్ కి వెళ్తాననుకున్నాం. నేను ఫిల్మ్ స్కూలుకి వెళ్తానని ముందు చర్చలు, నచ్చ చెప్పటాలుగా మొదలైన వ్యవహారం చివరికి నువ్వు మా కొడుకువి కాదు అనే దాకా పోయింది. అమ్మ అంటే ప్రేమ, నాన్నగారంటే గౌరవం. వాళ్ళు పడుతున్న బాధ చూళ్ళేక పోయాను ఆలోచించాను. పోనీ ఒక నాలుగేళ్ళు సినిమాలదేముంది, తరవాతైనా తియ్యొచ్చు అనుకున్నా. బీటెక్ లో చేరిపోయా. అమ్మా నాన్నా చాలా సంతోషించారు”.

చూస్తూ,
 “ఔను. నువ్వు అందరు మగవాళ్ళ
 లాంటివాడివి కాదు. అందుకే నాకూ ఈ బాధ”.

ఉమ చటుక్కున ముందుకి వంగి చంద్ర బుగ్గ
 మీద ముద్దు పెట్టుకుంది. అదే ఊపులో లేచి నిలబడి
 చకచకా బండ దిగింది. అక్కడ ఆగి చంద్ర వేపుకి
 తిరిగి,

“నువ్వు తీసే మంచి సినిమా కోసం ఎదురు
 చూస్తుంటా.. బై చంద్రా!” అనేసి నీళ్ళల్లోనే నడిచి
 గుడివేపు వెళ్ళిపోయింది. మసకబారిన ఆ
 సంజెవెలుగులో చూస్తుండగానే కనుమరుగై పోయింది.
 చంద్ర అలా చూస్తుండిపోయాడు.

“సార్! చంద్ర సార్!” ఏంకర్ పిలుపుతో
 ఇహలోకంలోకి వచ్చాడు చంద్ర.

“నాకో టెన్ మినిట్స్ బ్రేక్ కావాలి!”

ఏంకర్ అంగీకారం కోసం చూడకుండా

సోఫాలోంచి లేచి, చొక్కా కాలరుకి తగిలించిన మైకు
 తీసి అక్కడి బల్ల మీద పడేసి సెట్ నించి బయటికి
 నడిచాడు.

అక్కడే తారట్లాడుతున్న అతని పీయే అతని
 సెల్ ఫోన్ని అందిస్తూ “సర్, మీకు కాలి!” అంది.

అతనికిప్పుడు తన ఆలోచనల్లో ఏకాంతం
 కావాలి ఎవరితో మాట్లాడే మూడ్ లేదు. మొహమంతా
 విసుగ్గా చేసుకుని, “ఎవరు?” అన్నాడు.

“ఎంత అడిగినా చెప్పలేదు సర్. మీరు సెట్
 మీదికి వెళ్ళినప్పట్లోంచి చేస్తూనే ఉన్నారు ఎవరో లేడి”
 అంది పీయే అణుకువైన గొంతుతో. సినిమావిడుదలైన
 దగ్గిర్నించీ అభిమానుల కాల్యక్తి అంతు లేకుండా
 వుంది. ఎంత తప్పించుకున్నా అప్పుడప్పుడు తప్పదు.
 విసురుగా ఫోన్ తీసుకుని “చంద్ర హియర్” అన్నాడు.

“నేను” అంది ఫోన్లో ఒక స్త్రీ గొంతు. చంద్ర
 మొహం వెలిగిపోయింది.

నారాయణ స్వామి

నారాయణ స్వామి

విజయవాడలో పుట్టి పెరిగిన నారాయణస్వామి గారు వృత్తిరీత్యా మెకానికల్ ఇంజనీరు. మొదటి కథ 1995లో
 వంగూరి ఫౌండేషన్ వారి ఉగాది కథల పోటీలో బహుమతి పొందింది. చాలా కథలు ఈమాట జాల పత్రికలో
 ప్రచురితమైనాయి. సుమారు ఒక సంవత్సరం నుండి కొత్తపాళీ అనే తెలుగు బ్లాగు రాస్తున్నారు.
<http://kottapali.blogspot.com>

దూసిన నాగమల్లికల దోసిళులన్ తొలి జాము ప్రాద్దు తా
 మూసిన కంటి మూత తెరువుళ్ళయినట్టివి మంద
 హాసిక న్యాసిత పుల్లగల్ల పరిణామము లచ్చపవళ్ళు శారద
 శ్రీ సముపేతముల్ పులకరించెను నీ మెడ గంధ పూతలన్

విశ్వనాథ